

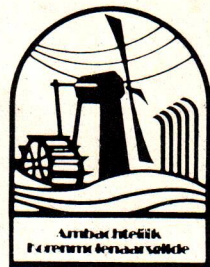
Algemene Ledenvergadering

UITNODIGING

Maandag 20 november 1989,

Motel Maarsbergen

Aanvang 10.30 uur

Twee belangrijke zaken op deze eerste algemene ledenvergadering van onze spiksplinternieuwe vereniging Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde.

Om 10.30 uur beginnen we aan het doornemen van het ontwerp voor het **Huishoudelijk Reglement** behorend bij de statuten van de vereniging. Ieder wordt gevraagd dit ontwerp vóór de vergadering grondig door te nemen en ter vergadering eventuele op- en aanmerkingen te berde te brengen.

Om 13.30 vangt een studiemiddag aan met als onderwerp **De Kwaliteit van De Nieuwe Oogst**.

U wordt allen nog voor deze vergadering uitgenodigd. Een ontwerp huishoudelijk reglement is naar iedereen onder weg.

Een dagje onder de Friezen

Op maandag 25 september was het weer het traditionele Dagje Uit van het AKG. De reis ging deze keer naar het hoge noorden, naar de twee Friese molens die bij ons gilde aangesloten zijn. Na een voor velen nogal regenachtige reis, die voor wat het weer betref het ergste deed vrezen, verzamelden zich rond een uur of tien zo'n kleine vijftig personen op de molen De Hoop in Stiens. Het weer was hier een stuk beter dan bezuiden Leeuwarden. Het regende niet en af en toe kwam de zon bijna door. De molen maalde niet, er stond maar een heel zwak windje.

Op deze molen stond de koffie al klaar, tezamen met heerlijk gebak en ook brood en roggebrood met kaas. Na deze smakelijke ontvangst kon men de molen en de gloednieuwe schuur eraan bezichtigen. De molenaars Gert Klijnstra en Bas Kalkman hebben een mooi ingerichte en goed uitgeruste molen. Maar zij kampten met een tekort aan ruimte, vandaar dat in de nieuwe schuur een vaatstapel is opgesteld. Het ruimtprobleem zal nu voorlopig wel uit de wereld zijn.

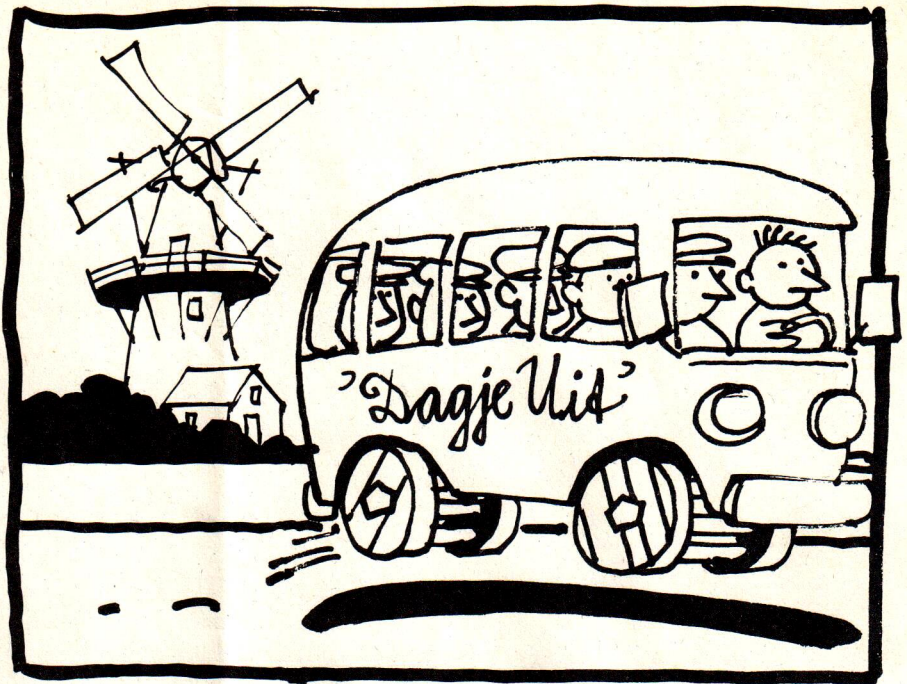
Dat ons Dagje Uit ook nog leuke publiciteit met zich mee kan brengen bleek wel uit het feit dat de plaatselijk pers met een paar fotografen en een verslaggever aanwezig was.

Hoogste terp

Om een uur of elf vertrok uit het gezelschap vanuit Stiens naar Birdaard, de meesten via een toeristische route die door de molenaars was uitgezet. Deze route voerde langs de Friese Terpen en over de zeedijk die men daar ter plaatse juist tot Deltahoogte aan het verhogen is. Een indrukwekkend gezicht. Onderweg werd ook nog de hoogste terp van ons land gepasseerd: Hogebeintum, 7 meter + NAP.

Een half uur later waren we in Birdaard. Daar staat de molen De Zwaluw, waarin het bedrijf is gevestigd van Jan Tollenaar. Men keek zich bijna de ogen uit in deze grote en ruime molen — drie zolders onder de stelling —, die ook nog een naast de molen staande houtzagerij kan aandrijven. De molen heeft ook nog twee pelstenen, dus aan binnenwerk geen gebrek.

Vlak naast de molen is een smederij gevestigd waar de smid speciaal voor het molenaarsbezoek zijn vuur had aangestoken. Hier kon men zien hoe bilhamers uitgehaald worden.

Na het bekijken van de molen en de zagerij en ook nog de smederij werd de lunch gebruid. Hier kreeg men naast de zelf meegebrachte boterhammen een kop koffie en een kop soep van het AKG.

Na de lunch vertrok het gezelschap naar Eernewoude waar vanaf ongeveer half drie een boottocht volgde over de daar gelegen waterwegen en plassen. Er waren zowaar nog twee spinnekop-

molens te zien langs de vaarroute, dus ook 's middags zat men niet zonder molens.

De mooie en rustige boottocht met veel natuurschoon werd beëindigd met een diner in het Hotel Princenhof in Eernewoude, waar de meesten voor bleven. Zo'n avondmaal vormt altijd een gezellige afsluiting van ons Dagje Uit. Vol- daan gingen de molenaars rond zeven uur weer uit elkaar en begonnen aan de vaak lange thuisreis.

Al met al is het weer een zeer geslaagde dag geweest waarvoor de organisatoren een dikke pluim verdienen.

Eep Top

De grote molen van Birdaard, waar Jan Tollenaar zijn gasten ontfing. Bij de molen horen ook een houtzagerij en een smederij.

Grafisch bedrijf Avanti
drukkerij-uitgeverij

Schimminck 11, Zaltbommel.
Telefoon: 04180-12057. Telefax: 04180-14635

Drukkers van: boeken - reclame - brochures in zwart-wit en full color
periodieken - dissertaties - house style - formulieren - etc.

Een hobbelende steen

In mijn jonge jaren was ik werkzaam voor een maalderij waar de stenen door een zuiggasmotor werden aangedreven. Deze stenen hadden bovenaandrijving met een staakijzer en daarop een riemschijf. De aandrijving was mooi en geruisloos. De stenen maakten honderd toeren en ze streken zuiver. De 16-er tarwe-kunststeen was van zeer grote kwarts samengesteld en had een zwaaischerpsel met 48 maalbalken. Het koppel gaf een grote zemel, goed uitgemalen en dus vanzelfsprekend ook blank meel.

In de ligger zat een houten steenbus met drie pokhouten neuten met vetkamers en een vetpot, om af en toe eens te kunnen bijsmeren, de looper had een tweetaks balancerriijn. De steen was niet uit zijn goed strijkende positie te krijgen.

Na verloop van twee jaar moesten de taats en de taatspot vernieuwd worden en bij die gelegenheid wilde mijn baas overgaan opp een pennetjesriijn; hetgeen geschiedde. (Voor de lezers die het niet mochten weten: het pennetjesriijn is een combinatie van riijn en taats. In de riijnkom is een holte waarin de taats zit. Deze taats staat in een taatspotje die op de plaats komt van de steenbus. Het taatspotje wordt op een blok geplaatst en dit blok staat op de oude pasbalk. Door het pennetjeswerk heeft men geen steenbus en -spil meer nodig. De riijn wordt vast in de looper bevestigd, de looper kan iets om de taats bewegen (balanceren).

Happen

Ik monteerde de onderdelen zuiver maar nu streek de looper opeens niet goed meer. Het tarwemeel werd onge-

lijker en donkerder, omdat we de steen meer bij moesten houden. De steen maalde lang niet meer zo goed als voorheen. Hobbelen en happen van de looper kwamen weliswaar voor, maar niet erg vaak. Mijn baas en ik stonden toen plotseling voor een 'technische storing', waar we zo direct geen oplossing voor hadden. (Het 'happen' van een steen is de lelijkste en onaangenaamste wijze van hobbelen. Bij het hobbelen komt het wel eens voor dat er geen graan invalt. De looper raakt dan de ligger, slaat over naar de andere kant en 'bijt' zich bijna vast. Er ontstaat onder het draaien een sterke schommeling van de looper waarbij zeer veel kracht verbruikt wordt.)

Toen tenslotte de beide stenen goed stomp waren, gaf ik ze allebei een recht pandselscherpsel met veel voorbijlig-

ging. Dat zette ik zomaar door het oude zwaaischerpsel heen. Het resultaat was verrassend; door die pandstrepen waren we de hobbelende en soms happenende beweging geheel kwijt en na enkele keren voorzichtig bijwerken van het scherpstel streek de steen met zijn honderd toeren weer als voorheen met een mooi gezoem.

Wat was nu de oorzaak? Volgens mijn mening was de nieuwe riijn nogal sterk gebogen en al legde ik de riijn bijna met het maalvlak van de looper gelijk, dan was het ophang- of balanceringspunt toch nog te ver van het maalvlak ver-

OUDE STENEN NIEUWS

W. de Regt, indertijd molenaar op de witte korenmolen aan de Lek in Nieuw-Lekkerland, schreef in de jaren 1951-1952 een reeks artikelen onder de titel 'Behandeling van Blauwe Stenen'. Een aantal van deze artikelen herhalen wij, met toestemming in Van Haver Tot Gort. Dit is de derde aflevering.

wijderd. De steen zou dan wel goed balanceren bij stilstand maar bij het draaien zou men dan toch weer een schommelende beweging krijgen. Met de oude rechte opgewassriijn was dat anders; die was opgewassen tegen de verdeling bij het zwaaischerpsel. De steen is dan natuurlijk meer 'topzwaar'. Bij de nieuwe, gebogen, riijn was de steen minder topzwaar (het hangpunt van de steen was verder van het maalvlak verwijderd) waardoor het pandselscherpsel meer op zijn plaats was.

Tot een volgende steen,
W. de Regt

Een manusje van alles: molenaar met houtzagerij, campinghouder en havenmeester. Als je op zijn functies afgaat 'runt' hij het halve dorp: Jan Tollenaar. Een portret van een ondernemende molenaar in het Friese dorp Birdaard waar in zeer koude winters de schaatsers van de Elfstedentocht voorbij komen.

Zeker sinds het jongste Dagje-Uit kennen veel molenaars de molen van Jan Tollenaar, De Zwaluw, van binnen en van buiten. De tocht voerde er immers langs. Goed om dan op schrift te krijgen dat deze molen in 1972 vol door de bliksem werd geraakt en, doordat een bliksemafleider ontbrak, tot de grond toe afbrandde.

'De dames'

Omdat de molen toendertijd eigendom was van particulieren die niet van zins waren hem te verkopen (het was een erfstuk), kon de gemeente niets doen aan de heropbouw. De eigenaren, die in het dorp 'de dames' worden genoemd, konden uiteindelijk pas in 1980 worden overgehaald tot de verkoop van de molen en de bijbehorende zagerij. Vanaf 1964, het jaar waarin de oude molenaar stierf en zijn bezit in handen van 'de dames' kwam, was er niets meer aan het onderhoud van het complex gedaan. In 1983 startte men met de heropbouw. Vier jaar later werd de Zwaluw heropend.

Jan Tollenaar, die al een flinke tijd op zoek was naar een eigen molen, kon begin 1988 op De Zwaluw beginnen. "Eerst werkte ik op De Hoop in Wervershoof", vertelt hij wanneer we voor zijn grote molen in Birdaard staan. "Op een gegeven moment bleek dat men hier op deze molen een molenaar nodig had. Daar ben ik toen op ingegaan."

De molen is nu gemeentelijk eigendom; een stichting beheert het complex. Tollenaar huurt een groot gedeelte van de molen van de stichting. Waarom niet in zijn geheel?

"Met de stichting ben ik overeengekomen dat zij de eerste zolder mochten gebruiken voor hun activiteiten. Ik geef dat ze er een expositieruimte in willen maken. Overigens heb ik er nog wel een ketel en een silo in staan." Die ketel en silo gebruikt hij (nog) niet. Het maalgoed wordt hem schoon en kant en klaar aangeleverd. Reinigen en mengen zijn dus niet nodig. Tollenaar: "Ik

heb daarvoor gekozen omdat m'n aanloopkosten al zo hoog waren en een silo kost veel geld. De gemeente heeft weliswaar veel bekostigd maar de hele elektrische installatie heb ik bijvoorbeeld zelf moeten financieren. Dat zèlf reinigen en melangeren moet dus nog maar even wachten."

Authentiek

De oude, dikke elevator met een capaciteit van twintig ton in het uur brengt het kant en klare maalgoed, vooral graan en rogge, tot de mengketel op de tweede zolder waar het wordt aangevocht. Voordat we verder naar boven lopen waarschuwt Jan Tollenaar me alvast: "Monumentenzorg wilde bij de herbouw van de molen terug naar de situatie van 1850. Er is dus op gelet dat de molen zo authentiek mogelijk werd, en niet zo bedrijfsmatig mogelijk zoals ik liever gewild had. Je moet dus geen moderne snufjes en dergelijke verwachten."

Het eerste dat opvalt op de derde zolder is de grote parkietenkooi die rond de extra as staat opgesteld. Deze as loopt door de molen heen naar de houtzagerij die vlak naast De Zwaluw staat. De zagerij dient nu als toeristische bezienswaardigheid, maar de bedoeling is om in de toekomst de productie van houten planken weer op gang te brengen.

Naast de extra as bevindt zich de pellerij. "Eigenlijk ben ik blij dat ik dat ding niet gebruik, het schoonmaken ervan is namelijk een enorm karwei," aldus de molenaar.

Als we door willen lopen naar de vierde

Jan Tollenaar

ZO DRUK ALS EI

zolder komen er wat bezoekers voorbij. "Ja, dat was een klein strijdpuntje bij het opstellen van het huurcontract", vertelde Jan. "Ik wilde geen bezoekers in het produktiegedeelte van de molen en de stichting wilde dat wel." Hij vertelt overigens nooit moeilijkheden te hebben gehad met de mensen die de molen komen bekijken. "Maar als er onverhoopt wat kapot mocht gaan of zo dan betaalt de stichting dat."

Moderne tijd

Eenmaal op de volgende etage aangekomen merkt één van de bezoekers de elektrisch aangedreven maalstoel op: "Hé, elektrisch", zegt hij, "dat mag toch niet in zo'n oude ambachtelijke molen?" Het antwoord van de molenaar: "We leven in een moderne tijd, dus dat mag nu." De bezoeker: "In Anjum heb ik een molen gezien waar ze een dieselmotor gebruiken om de boel aan te drijven." Jan: "Dat vraagt een nòg grotere ombouw in de molen, een nog grotere verandering van de oorspronkelijke staat."

Omdat Tollenaar geen kans zag het kaar boven de molenstenen te plaatsen deed hij het maar eronder. Grappig detail: een van de door hem gebruikte blauwe stenen is bij de bouw van het Leeuwardense girokantoor gevonden. Het is een veertig centimeter dikke steen. Een giro-blauwe dus...

Hard aanpakken

Jan's stenen malen zo'n twee ton graan en rogge per week. Een constante wind met een belemmering van 0,0 en een wiekenkruis met een vlucht van 24 meter zorgen ervoor dat de 16-er stenen mooi draaien. Tollenaar: "Omdat ik in mijn eentje dit werk doe is het best hard werken."

De afgewerkte produkten van De Zwaluw worden door een meelhandel verdeeld over een 45-tal bakkers in de regio. Aan particulieren verkoopt Tollenaar ook, hoewel die handel nog moet gaan lopen. "De afgelopen zomer heb ik vooral redelijk verkocht aan passanten die met hun boten de Ee afvaren en dan door ons dorp komen. Meestal meren ze even af in het jachthaventje naast de molen en soms komen ze dan

EN KLEIN BAASJE...

bij mij wat kopen. Vooral pannekoek-meel en muesli, omdat ze niet altijd een oven aan boord hebben."

Met het bezoek van de passanten snijdt het mes voor Tollenaar aan twee kanten. Enerzijds koopt men zijn molenprodukten, anderzijds maken velen gebruik van de camping die bij het jachthaventje ligt. Van die camping is Tollenaar de beheerder. Jan: "Om het dorp een beetje aanzien te geven besloot de gemeente dat er een camping en een

jachthaven moesten komen. Ik wilde de taak van het onderhoud wel op me nemen: toiletten schoonhouden, camping- en havengeld innen, toezicht houden. Je moet het als een bijverdienste zien die ik hier samen met mijn vrouw heb." Een bijverdienste die de jonge molenaar dringend nodig heeft. Jan Tollenaar: "Een startende molenaar van nu moet veel geld hebben om te kunnen beginnen. Investeren voor de toekomst van je bedrijf. Dat is toch waar het om draait."

Van Haver Tot Gort

Een boek over molens dat als titel de naam draagt van ons lijfblad, dat is iets bijzonders. En dan heb ik het over het door Roel Helmers geschreven boek 'Van Haver Tot Gort' dat handelt over de koren- en pelmolen 'Zeldenrust' in het Groningse plaatsje Westerwijk. Alle 150 tekeningen in het boek zijn door de schrijver zelf gemaakt. Met behulp van de schematische inhoudsopgave kan de lezer direct zien welke pagina's opgeslagen dienen te worden om de in de schets aangegeven delen van de molen te vinden.

In de weergave van de diverse tekeningen wordt met kleuren gewerkt. Daardoor kun je in één oogopslag zien of je met hout, steen of metaal van doen hebt. Alleen al de overduidelijke tekeningen, zowel schematisch als driedimensionaal, maken het tot een boek dat de processen in en de werking van de molen bijna volledig weergeeft. Vergeven zijn de schrijver de kleine aanvullingen door middel van 'Errata', en verbeteringen op zijn verzoek toegevoegd door het Gilde van Vrijwillig molenaars.

Voor de leek is 'Van Haver Tot Gort' een goed te begrijpen inleiding tot kennis over een molen. Voor de kenner is het een welkome aanwinst op de plank met molenboeken, waar het zo nu en dan van kan worden afgeplukt om te worden geraadpleegd. Voor mij staat vast dat Roel Helmers, die als leek de Zeldenrust begon te verkennen, daar als kenner is uitgekomen.

Theo van den Berg

VAN HAVER TOT GORT / 35,-
Uitg. Profiel, postbus 7,
9780 AA Bedum, tel. 05900-12144

Kopij

Kopij voor het volgende nummer wordt, uiterlijk 1 december, gaarne ingewacht op het redactie-adres:
Beukendreef 6, 4631 SG Hoogerheide.

Reklame schijnt weer te 'mogen'. Een tijd lang heeft de bevolking (en nu niet vragen: wie zijn dat dan?) neergezien op het beroep van de reclamemaker en werd geregeld de vraag gehoord of het nu allemaal wel zo moest. Dat, hoor ik, is weer over. Er wordt weer met vreugde opgeblijkt naar de billboards en met instemming gekeken naar T.V.-commercials (want zonder de Engelse termen kan het niet). De malle molen is eventjes afgeremd om nu met volle kracht opnieuw rond te toeren. Dit prevelement ter inleiding om het te gaan hebben over de WOEB (Werkgroep Ons Eigen Belang) en over molenaars die reclame maken. Want de WOEB-ers waren bijeen in Maarsbergen om de oude acties te evalueren en om nieuwe op de heling te zetten.

Eigenlijk staan we er allemaal een beetje dubbel in. Eigenlijk zijn wij van het soort voor wie dat schreeuwen in de overtreffende trap niet zo hoeft. Het moet immers voor iedereen zó wel duidelijk zijn wat voor producten wij brengen en waar die allemaal voor zijn te gebruiken. Helaas voor ons werkt het

Ter WOEB-vergadering vertelde Hans Valkenhoff ('De Zwaluw'-Hoogeveen) enthousiast dat hij voor zijn bakker drie categorieën etalage-materiaal had, drie stapeltjes die hij onder zijn afnemers laat rouleren. In de eerste stapel bevinden zich bilhamers, een stuk molensteen, een lamp en meer van dat soort 'technische' snuisterijen. De tweede portie bestaat uit van alles en nog wat met afbeeldingen van molens, van allerlei verpakkingsmateriaal tot souvenirs. De derde berg weerspiegelt meer de productiekant van de molen: juten

zo niet. We zitten met ons goeie gedrag in hetzelfde schuitje als iedere andere ondernemer en schreeuwen zullen we, of we nu willen of niet.

Dubbel slim

We zitten met nog iets anders. We draaien wellicht leuk, maar om nu te zeggen dat je om een echte kapitalist te ontmoeten in de molen moet zijn... nou nee! Het komt erop neer dat een mulder niet zo verschrikkelijk veel geld te besteden heeft om zijn producten publicitair en promotioneel in het zonnetje te zetten (vooral omdat er zoveel anderen vóórdringen en daarmee alle stralen wegvangen). Wie weinig te spenderen heeft moet dubbel slim zijn en heel zuiver zijn prioriteiten weten te kiezen, want iedere gulden is er één. Onwillekeurig komen we tijdens de WOEB-bijeenkomsten hier ook altijd op terecht. Kunnen we het ons permitteren onze aandacht te laten glijden over brede terreinen, of moeten we ons echt beperken tot hetgeen voor ons het allerbelangrijkst is? Enkele jaren geleden al hebben we in de WOEB-club uitgemeent dat onze afzet het meest ge-

IN DE ETALAGE

zakken, een zak korrels, een meelschep, etcetera.

De bakkers zijn er zeer mee ingenomen als Hans hen zijn hulpmaterialen aanreikt voor de inrichting van een molenbrood-etalage. En dat zal wel voor alle bakkers gelden!

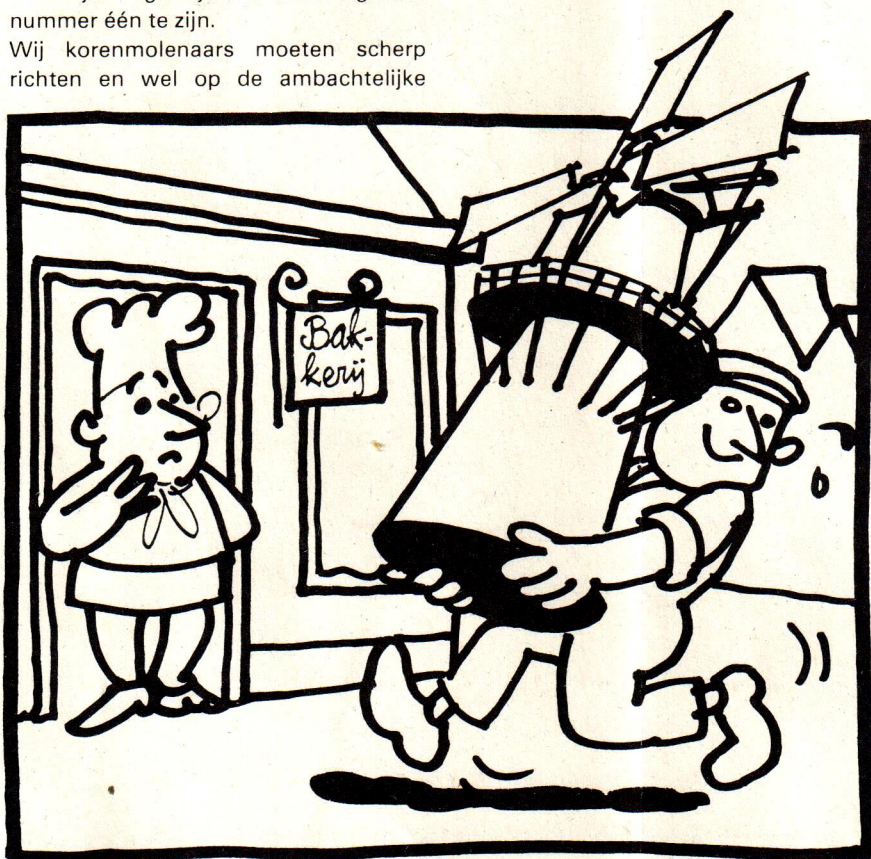

WOEB houdt bakker in 't vizier

diend is bij de bakkers. De particuliere verkoop - of die nu terugloopt en een extra opkrikker nodig heeft óf dat die juist best gaat als je maar met je hoofd en je inzet blijft, zodat daaruit logischerwijs ook een publicitaire actie voortvloeit - die particuliere verkoop dan blijkt nog altijd niet attentiegebied nummer één te zijn.

Wij korenmolenaars moeten scherp richten en wel op de ambachtelijke

ten moet losweken. Als hij nu maar lekker molenbrood bakt, als hij nu maar een aantrekkelijke etalage inricht met molenbrood en molen-attributen, als hij nu maar met posters en displaymateriaal wil wijzen op alle geneugten en

bakker. Alleen die man is onze bondgenoot. Via hem en met zijn steun richten we ons op het Grote Publiek, dat wij anders op geen enkele manier kunnen bereiken omdat ons daartoe de financiële middelen ontbreken. De klanten van de bakker moeten die brave borst vragen om molenbrood, maar het is ons lot dat de bakker de vraag bij zijn klan-

voordelen van hetzelfde molenbrood, dan zal het waarachtig wel lukken. De bakker dus blijft ons doel. We bieden hem een steeds beter, steeds constanter product. We bieden hem steeds meer mogelijkheden in ons assortiment. We leveren maatwerk - want we willen niets liever dan dat we zijn 'maat' zijn. En we schieten hem te hulp.

Van onze karige centen laten we materiaal maken, dat hij in zijn winkel kan gebruiken om er zijn klanten mee op ideeën te brengen.

De WOEB kiest voor dit materiaal de invalshoek van kleur en vrolijkheid. Niet alleen is eten voor ieder mens driemaal per dag een prettige bezigheid, wij kunnen in feite ook niet veel anders doen. Want fluweelzachte, oogstrelende fotografie is voor onze portemonnee niet weggelegd. En wat méér is: de bakkers stellen onze stijl op prijs. Ze vinden het leuk, ze willen ermee werken. Dus mijn liefje, wat wil je nog meer? Nog meer dus. En dat komt er voor 1990 ook aan.

Kalender

De grote, kleurige korenmolenaarskalender wordt alom gewaardeerd. Dus ook voor komend jaar staat er een kalender in drie kleuren op stapel. Bakkers - zo kunnen diverse molenaars vertellen - hebben hem het hele jaar op een in het oog springende plek hangen. Een jaar lang onder het oog van de bakker, welke molenaar wil dat nou niet?

Posters

Ook het idee van de veelkleurige posters voor winkel en etalage moet verder worden uitgebouwd. Voorstel tijdens de vergadering: zullen we het een beetje in de sfeer van het milieu trekken? De molen is tenslotte een zeer milieuvriendelijk werktuig en de productiewijze is schoon, vervuult het milieu geenszins. Dat mag de bakkersklant best weten. Besloten wordt tot de aanmaak van twee posters, omdat men de bakkers niet wil overvoeren met materiaal.

Kijkdoos

Iets anders voor 1990 is een kijkdoos voor de jeugd. De bedoeling is om elke bakker-afnemer met enkele honderden, door de kinderen zelf te kleuren, uit te knippen en in een schoendoos te plakken kijkdoosplaten te bedenken. Die mag hij uitdelen.

Advertenties

Tenslotte komt er begin volgend jaar een serietje advertentie-ontwerpjes voor de particuliere verkoop.

Conclusie: de WOEB heeft weer niet stilgezeten. Te hopen valt dat steeds méér molenaarsbedrijven de noodzaak ervan inzien om met de acties mee te doen. De WOEB-ers van dit moment zijn ervan doordrongen dat het zonder een extra financiële inspanning niet gaat. Nu die anderen nog.

J.H.

**Studiemiddag
baktarwerassen
20 november**

De heren Herfkens en Sluimer van het Instituut voor Graan, Meel en Brood (IGMB) geven tijdens een studiemiddag op 20 november een lezing over baktarwerassen en hun ontwikkeling. Op diezelfde middag zal voorts uitleg worden gegeven over de specifieke bak-eigenschappen van de rassen. De middag start om 13.30 uur en wordt gehouden in het motel Maarsbergen na de Algemene Ledenvergadering. Voor diegenen die hun graan (nog) willen laten onderzoeken: het laboratorium van het IGMB-TNO in Wageningen doet dat graag maar heeft het liefst graanmonsters van minimaal 250 gram geschoonde tarwe.

PAPIEREN ZAKKEN

voor ambachtelijk
gemalen granen
uit voorraad leverbaar:
afm. 50 x 90 cm.,
onbedrukt.

Sterk concurrerende
prijzen voor het maken
van zakken volgens uw
opgave van afmeting en
druk.

**Handelsonder-
neming
M. de Cort B.V.
Beneluxstraat 10
5061 KE
OISTERWIJK
Telefoon:
04242-83125**

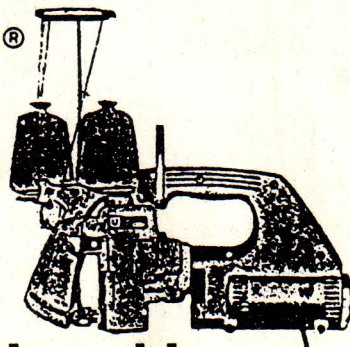
Grainhandel „Trigo” B.V.

POSTBUS 1174 - 3300 BD DORDRECHT (HOLLAND)

**Al 20 jaar leverancier
van goede baktarwe.**

Telefoon: 078-174233

Union Special®

Fa. DENA
Postbus 209
8250 AE Dronten
Tel. (03211) 1311
Fax nr. 03211-2144

zakkennaaimachines onderdelen en garens

Vele soorten hardhout o.a.

AZIJNHOUT GROENHART POKHOUT

AMSTERDAMSCH
FIJNHOUTHANDEL
Minervahavenweg 14
1013 AR Amsterdam
tel. 020-828079

**Voor meelzakken
en zakband
naar**

**Van Randeraad's
Zakkenhandel**

Zuidzijde 118 a
2411 RW BODEGRAVEN
Telefoon (01726) 16139
's Avonds na 18.00 uur:
telefoon (03488) 614

C.L. ROKVEN bliksembeveiliging - onderhoud inspectie

Voor aanleg, onderhoud en inspectie van de
bliksembeveiliging van Uw molens, vraag vrijblijvend
informatie aan

**C.L. ROKVEN
v. Homberghlaan 14
5491 GN Sint Oedenrode
tel. 04138-74651 tussen 13.00 - 17.00 uur**